

tede med at løbe fra det tidspunkt, hvor man vidste, eller hvor man burde vide, at man havde fået en skade og derfor skulle gå til de relevante myndigheder med krav om erstatning.

Kl. 11.30

Der har så været en lang diskussion om den her 3-års-frist. Det har medført, som hr. Ole Stavad påpegede, at det flertal, der har været uden om regeringen, har sagt, at man ikke kan leve med, at der, hvis folk ikke ved, om de har en skade eller ej, er tvivl om, om de bliver fanget af den korte frist. Og der har også været en bekymring, fordi der er lang sagsbehandlingstid, for, om 3 år var tilstrækkeligt.

Derfor har vi holdt adskillige møder i Justitsministeriet – og det har ikke alene været med Justitsministeriets embedsmænd, det har også været med Beskæftigelsesministeriets folk og Arbejdsskadsstyrelsens folk – således at vi har fået fuldstændig klarhed over, hvordan vi laver nogle regler, der ikke stiller folk i en ringere situation, når de får en skade. Det har så medvirket til, at den nye korte forældelsesfrist bliver 5 år. Det er en frist, der først gælder fra det tidspunkt, hvor man ved, at man har en skade. Så har man 5 år til at gå til Arbejdsskadsstyrelsen og få den sag afklaret.

Det er fuldstændig korrekt, som både hr. Ole Stavad og fru Anne Baastrup har beskrevet tingenes tilstand, at hr. Jørgen Arbo-Bæhrs eksempler simpelt hen ikke holder. Vi har lavet en frist på 5 år, som først starter med at løbe fra det øjeblik, hvor man får at vide: Du har en skade, den skyldes sådan og sådan. Nu må du gå videre med den.

Vi har faktisk gjort det, at vi har skærpet lovgivningen i forhold til, hvad der gælder i dag, ved i forbindelse med L 166, som vi behandler om et øjeblik, at lave et ændringsforslag, hvor vi som noget helt særligt kun for arbejdsskadeområdet siger, at forældelsesfristen først regnes fra den dag, da fordringshaveren bliver bekendt med fordringen og skyldneren, eller fra den dag, da fordringshaverens manglende kendskab kan tilskrives grov uagtsomhed. Den grove uagtsomhed er altså et meget, meget klart signal om, at der simpelt hen skal så meget til, for at en person kan siges ikke at kunne få sit krav gjort op. Man skal handle groft uagtsomt.

Derfor har jeg meget, meget svært ved at forstå, at Enhedslisten i dag skaber et billede af, at den lovgivning, vi laver, ikke er god og dækkende og ikke er betryggende for arbejdsskadeområdet. Jeg erkender, at jeg ikke er den ansvarlige

ressortminister, der sidder med det i dagligdagen, men jeg vil sige, at under de møder, vi har haft i ministeriet, har der været folk, der har kendskab til de her sager, der har arbejdet i Arbejdsskadsstyrelsen i 20 år, som klart har givet udtryk for, at de nye regler er gode og vil være meget virkningsfulde og på mange, mange måder være meget bedre end de regler, vi har i dag.

Jeg vil gerne tilkendegive over for Folketinget her i dag, at både fru Anne Baastrup, hr. Ole Stavad, hr. Kim Christiansen, hr. Bent Bøgsted og hr. Jørgen Arbo-Bæhr trygt kan regne med, at jeg står ved mit ord. Jeg mener, at den til enhver tid siddende justitsminister selvfølgelig må sikre sig, at når der på et tidspunkt skal ske en evaluering af de her regler – og jeg er enig i, at det kommer til at tage nogle år, før det overhovedet kommer på tale – må man være villig til at tage sagen op, hvis der overhovedet skulle være et enkelt lille område, som trænger til at blive ekstra belyst. Så den tilkendegivelse vil jeg også meget gerne komme med.

Men til slut vil jeg også gerne sige, at jeg synes, vi har haft et utrolig godt forløb, og jeg vil gerne takke Folketingets partier for, at man også her i slutfasen var indstillet på at tage rigtig mange møder, for at alle kunne blive beroliget og bekræftet i, at de regler, vi nu får, efter at Folketingets partier har presset regeringen til at gå ind og se på nogle ændringer, også er gode regler. Så jeg vil gerne takke for et meget konstruktivt forløb. Og jeg er faktisk fuld af fortrosthed. Jeg er helt overbevist om, at de nye regler vil virke både godt og positivt og efter den hensigt, som Folketinget også har udtrykt under debatten her i dag.

(Kort bemærkning).

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Jeg har fra starten gjort det fuldstændig klart, at de ændringsforslag, der bliver stillet til de to lovforslag, er klare forbedringer i forhold til det oprindelige udkast fra Justitsministeriet. Så bør det være på plads.

Men stadig væk er de eksempler, jeg nævner, netop eksempler, der ikke er imødekommet af ændringsforslagene, fordi det handler om mennesker, der rent faktisk er fuldstændig klar over, hvad det er for en sygdom, de har. De er fuldstændig klar over, at det sandsynligvis er arbejdet, der er årsag til den sygdom, de har. Alligevel kan de have gode grunde til at undlade at anmelde det inden for en 5-års-frist.

Kl. 11.35